

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมพลศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาของชาติ โดยได้ดำเนินงานผลิตครูในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษาและสุขศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 ในปลายแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) จนถึงปัจจุบัน มีวิทยาลัยพลศึกษารวมกันทั้งหมด 17 แห่ง กระจายอยู่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคละ 4 แห่ง และภาคกลางอีก 5 แห่ง

วิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการศึกษา) เป็นหลักสูตรที่ได้เริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นในวิทยาลัยพลศึกษา โดยกรมพลศึกษาได้จัดเป็นโครงการสมทบทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เมื่อปี พ.ศ. 2532 โดยที่กรมพลศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยถึงแนว โนม์วิทยาลัยพลศึกษาในทศวรรษหน้า พบว่า บทบาทหน้าที่ในการผลิตบุคลากรของวิทยาลัยพลศึกษามี 2 แนวทาง คือ แนวทางแรก ยังคงผลิตบุคลากรวุฒิมศษ. เหมือนเดิม โดยลดปริมาณการผลิตลงแต่ไปเน้นด้านคุณภาพ และจะผลิตถึงระดับปริญญาตรี โดยมีแนว โนม์จะผลิตสมทบกับสถาบันการศึกษาอื่นมากกว่าจะผลิตเอง ในส่วนแนวทางที่สอง วิทยาลัยพลศึกษาจะดำเนินการผลิตบุคลากรที่ไม่ใช่วุฒิมศษ. ในด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ นันทนาการ และรักษาความปลอดภัย (กรมพลศึกษา, 2531)

เนื่องจากสาเหตุที่มีจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษาลดลงเป็นอย่างมาก และต่ำกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2527, 2528 วิทยาลัยพลศึกษาตั้งเป้าหมายรับไว้ 3,850 คน แต่มีผู้มาสมัครจำนวน 2,864 คน และ 3,121 คน ตามลำดับ ปีการศึกษา 2529 ตั้งเป้าหมายรับไว้ 3,210 คน มีผู้มาสมัคร จำนวน

จำนวน 2,886 คน ปีการศึกษา 2530 ตั้งเป้าหมายรับไว้ 3,235 คน มีผู้สมัครจำนวน 2,637 คน และในปีการศึกษา 2531 ตั้งเป้าหมายรับไว้ 3,240 คน แต่มีผู้มาสมัครจริง 1,236 คน (กรมพลศึกษา, 2530) จำนวนนักศึกษาที่ลดลงนี้เป็นผลเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาลดลง การจำกัดจำนวนรับข้าราชการใหม่ของรัฐบาลในแต่ละปีไม่ให้เกินร้อยละ 2 ของฐานเดิม ทำให้ตลาดแรงงานภาครัฐการต้องจำกัดจำนวนน้อยลง ลักษณะความจำกัดของวิทยาลัยพลศึกษา ที่ไม่สามารถเปิดรับนักศึกษาให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจสมัครเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูทางพลศึกษาแห่งอื่น ซึ่งเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี และเนื่องจากปัญหาการบริหารงานของวิทยาลัยพลศึกษา ยังขาดศักยภาพที่จะดำเนินงานให้ทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและตลาดแรงงาน (จรรยาพร ธรณินทร์ และคณะ, 2530) และจากจำนวนนักศึกษาที่ลดลงนี้ มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยพลศึกษาในหลายด้าน เช่น ในด้านอัตราส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ลดลงเหลือ 6 : 1 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของสำนักงานประมาณ และส่งผลให้เริ่มมีอาจารย์เกินในวิทยาลัยพลศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นมา ผลกระทบในด้านจำนวนชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของอาจารย์ โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีชั่วโมงสอน 3 คาบต่อ 2 วัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2530) และนอกจากนี้ยังมีผลกระทบในด้านการใช้งบประมาณดำเนินการต่อหัวของนักศึกษาสูงขึ้นทุกปี (พรณี พิรพรพัฒนา, 2531)

จากผลการศึกษาวิจัยและสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้วิทยาลัยพลศึกษาต้องเพิ่มปริมาณงาน และปรับบทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นใหม่ ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่อง หน้าที่และความรับผิดชอบของวิทยาลัยพลศึกษา ลงวันที่ 31 มีนาคม 2531 ดังนี้

1. ผลิตบุคลากรด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การเสริมสร้างลักษณะนิสัย การพัฒนาบุคลิกภาพ สวัสดิการ สวัสดิภาพ และวิทยาการความปลอดภัย
2. ส่งเสริมวิทยฐานะครูประจำการ และบุคลากรทางพลศึกษา ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการสอนและการจัดกิจกรรมกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ พลศึกษา กีฬา นันทนาการ ลูกเสือและยุวกาชาด

3. ให้วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งเป็นศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมพลศึกษา การกีฬา สุขภาพ การพัฒนาคุณธรรมเยาวชน โดยให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ตามภารกิจ และขอบข่ายของกรมพลศึกษา

4. ให้วิทยาลัยพลศึกษาเป็นศูนย์ฝึกอบรบบุคลากร ในด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ และวิทยาการความปลอดภัยแก่กลุ่มสนใจ และหน่วยงานต่าง ๆ

5. ศึกษาวิจัยโดยเน้นการวิจัยทางพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ สวัสดิศึกษา การลูกเสือ-ยุวกาชาด หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และ วิทยาการความปลอดภัย

6. ให้วิทยาลัยพลศึกษาเป็นศูนย์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยให้มีการวิจัย เผยแพร่อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในด้านการกีฬา และการละเล่นพื้นเมืองต่าง ๆ

กรมพลศึกษาจึง ได้จัดประชุมสัมมนาศึกษางานวิจัยและดำเนินการวิจัยได้ ขอสรุปว่า วิทยาลัยพลศึกษาควรเพิ่มการสอนวิชาเอกอื่น ๆ ให้ถึงระดับปริญญาตรีที่ สอดคล้องกับตลาดแรงงานในสาขาอาชีพอาชีวอนามัย ผู้นำนันทนาการ ผู้ฝึกสอนกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา (กรมพลศึกษา. 2531 และพรพณี พิรพรพัฒนา. 2531) ต่อมา กรมพลศึกษาได้จัดให้มีการประชุมสัมมนา ร่วมกับคณะกรรมการของวิทยาลัยครู และ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในโครงการร่วมผลิตบุคลากรระดับปริญญาตรีใน 4 สาขา วิชาเอก คือ อาชีวอนามัย และการจัดการความปลอดภัย นันทนาการ และสวัสดิการ ในสถานประกอบการ ผู้ฝึกกีฬา และอนามัยเด็กเล็ก และผู้สูงอายุ (กรมพลศึกษา. 2531) และจากผลการวิจัยเรื่องความต้องการตลาดแรงงานของสถานประกอบการ และความ ต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 4 วิชาเอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 ได้พบข้อมูลดังต่อไปนี้

วิชาเอกผู้ฝึกกีฬา สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากร ได้แก่ สโมสรกีฬา สุขภาพ และศูนย์ฝึกกีฬา ร้อยละ 61.5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการ ร้อยละ 22.1 และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีความต้องการ ร้อยละ 46.3

วิชาเอกอาชีวอนามัย และการจัดการความปลอดภัย สถานประกอบการที่
ต้องการบุคลากร ได้แก่ โรงงาน มีความต้องการ ร้อยละ 55.5 โรงแรม ร้อยละ
84.6 และบริษัท ร้อยละ 54.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการ ร้อยละ
29.6 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความต้องการร้อยละ 22.3

วิชาเอกนันทนาการ และสวัสดิการในสถานประกอบการ สถานประกอบการ
ที่ต้องการบุคลากร ได้แก่ โรงแรมขนาดใหญ่มีความต้องการ ร้อยละ 60

วิชาเอกอนามัยเด็กเล็กและผู้สูงอายุ สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากร
ได้แก่ สถานสงเคราะห์เด็ก มีความต้องการ ร้อยละ 75 โรงเรียนอนุบาลเอกชน
ร้อยละ 52.7 และสถานสงเคราะห์คนชรา ร้อยละ 83.4

ด้วยเหตุผลและผลงานวิจัยดังกล่าว เพื่อให้กรมพลศึกษาได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่
อย่างคุ้มค่าของการลงทุน สามารถบริการชุมชนให้กว้างขวางเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน
เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน และเพื่อให้เป็นไป
ตามหน้าที่ความรับผิดชอบของวิทยาลัยพลศึกษา ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ
กรมพลศึกษาจึงได้เปิดหลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ขึ้น
ในปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 4 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูเชียงใหม่
2. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูมหาสารคาม
3. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
4. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูสุรินทร์

และในปีการศึกษา 2533 ได้เปิดทำการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา

อีก 13 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูลำปาง
2. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม
3. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์

4. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูอุดรธานี
5. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูนครราชสีมา
6. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูเทพสตรี
7. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูกาญจนบุรี
8. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูนครปฐม
9. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี
10. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูภูเก็ต
11. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
12. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูยะลา
13. วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ

เนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นหลักสูตรใหม่ที่เกิดขึ้นจากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ประกอบกับเป็นการเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่ง วิชัช แข่งขัน (2532) ได้ให้ข้อคิดว่า ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องการสอนระดับอุดมศึกษา ให้ต้องแท้ในด้านปรัชญา และวิธีดำเนินการเรียนการสอนโดยเฉพาะ การเข้าใจหลักสูตรซึ่งจะต้องช่วยกันคอยให้ได้ว่า คุณลักษณะของบัณฑิต ตามโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนใหม่นี้เป็นอย่างไร จะต้องทำหลักสูตรให้เป็นรูปธรรมแล้วนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารหลักสูตรจะเป็นหัวใจสำคัญของงานทางวิชาการ และจะต้องอาศัยการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงต้องมีการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่รัดกุม ดังที่ มังกร ทองสุคดี และคณะ (2532) ได้กล่าวไว้ว่า ในการประชุมทางวิชาการ ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ว่า ในการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิต ต้องมีการจัดปัจจัยสนับสนุน อันได้แก่ เอกสาร ตำรา สื่อหรือเครื่องมือการสอนต่าง ๆ ผู้ทำหน้าที่สอนก็ต้องศึกษาหลักสูตร เตรียมการสอน และใช้เทคนิควิธีสอนหลาย ๆ วิธี จากการที่หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นหลักสูตรที่ได้ริเริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2532 และเป็นโครงการร่วมกันระหว่างกรมพลศึกษาและกรมการฝึกหัดครู จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการในด้านการบริหารหลักสูตร

ให้พร้อมสมบูรณ์ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารหลักสูตร ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้เสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา

คำถามที่ต้องการคำตอบ

1. การบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นอย่างไร
2. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา มีอะไรบ้าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งจะรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา และอาจารย์ผู้สอนรายวิชาหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง 17 แห่ง
2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ โดยใช้ขอบเขตดังนี้
 1. นโยบายและการวางแผนการปฏิบัติงานในการบริหารหลักสูตร
 - 1.1 นโยบายของกรมพลศึกษา
 - 1.2 การวางแผนการบริหารหลักสูตร
 - 1.3 การเตรียมบุคลากร

- 1.4 การเตรียมงบประมาณ
 - 1.5 บริการสนับสนุน
 - 1.6 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
 - 1.7 การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น
 - 1.8 การรับสมัครนักศึกษา
2. การดำเนินงานบริหารหลักสูตรในด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดทำแผนการเรียนรายวิชาตลอดหลักสูตร
 - 2.2 การจัดทำแผนการสอน
 - 2.3 การจัดทำเอกสารประกอบการสอน
 - 2.4 สื่อการเรียนการสอน
 - 2.5 การใช้แหล่งวิทยาการ/สถานประกอบการ
 - 2.6 การเตรียมการสอน
 - 2.7 เทคนิควิธีสอน
 - 2.8 กิจกรรมเสริมการเรียนการสอน
 - 2.9 การประเมินผลการเรียน
3. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตร และแนวทางแก้ไขปรับปรุง
 - 3.1 ปัญหาการวางแผนการปฏิบัติงานในการบริหารหลักสูตร
 - 3.1.1 การวางแผนการบริหารหลักสูตร
 - 3.1.2 การเตรียมบุคลากร
 - 3.1.3 การเตรียมงบประมาณ
 - 3.1.4 บริการสนับสนุน
 - 3.1.5 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
 - 3.1.6 การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น
 - 3.1.7 การรับสมัครนักศึกษา

- 3.2 ปัญหาการบริหารหลักสูตรในด้านการจัดการเรียนการสอน
- 3.2.1 การจัดทำแผนการเรียนรายวิชาตลอดหลักสูตร
- 3.2.2 การจัดทำแผนการสอน
- 3.2.3 การจัดทำเอกสารประกอบการสอน
- 3.2.4 สื่อการเรียนการสอน
- 3.2.5 การใช้แหล่งวิทยาการ/สถานประกอบการ
- 3.2.6 การเตรียมการสอน
- 3.2.7 เทคนิควิธีสอน
- 3.2.8 กิจกรรมเสริมการเรียนการสอน
- 3.2.9 การประเมินผลการเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้การใช้หลักสูตรในวิทยาลัยพลศึกษาบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร อันประกอบด้วย นโยบายและการวางแผนการปฏิบัติงาน และการดำเนินงานในด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหาการบริหารหลักสูตร หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติในการใช้หลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการศึกษา) ในระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) พุทธศักราช 2532 ซึ่งเปิดทำการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ในลักษณะโครงการสมทบทางวิชาการระหว่างกรมการฝึกหัดครูและกรมพลศึกษา โดยมีสภาการฝึกหัดครูเป็นผู้อนุมัติปริญญา

วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 17 แห่ง

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาทุกฝ่าย และหัวหน้าภาควิชา

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งทำการสอนรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา ในการแก้ปัญหา และส่งเสริมคุณภาพ การบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา จัดสภาพการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรอื่น ๆ ที่อาจเปิดทำการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป
3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา และอาจารย์ผู้สอนรายวิชาหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง โดยแยกเป็นผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา และหัวหน้าภาควิชา จำนวน 153 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 340 คน รวมประชากรทั้งหมด 493 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และปลายเปิด
- ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ในด้านนโยบาย การวางแผนการปฏิบัติงานและการดำเนินงานในด้านการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบและปลายเปิด
- ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารหลักสูตร ทุกขั้นตอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบและปลายเปิด

3. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้
- ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการขอจัดทำ โครงการสมทบทางวิชาการ ของกรมพลศึกษาที่ได้จัดทำขึ้น
- ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อกำหนดกรอบโครงสร้างของเครื่องมือ ให้ครอบคลุมขอบเขตของการวิจัย
- ขั้นที่ 4 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสร้างเครื่องมือ
- ขั้นที่ 5 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหา
- ขั้นที่ 6 นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไข
- ขั้นที่ 7 สร้างเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังกรมพลศึกษา เพื่อติดต่อไปที่วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง แล้วนำแบบสอบถามส่งและเก็บรวบรวมโดยใช้บริการทางไปรษณีย์ และบางส่วนได้ส่งและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้คำร้อยละเป็นรายข้อ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร วิเคราะห์โดยใช้คำร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารหลักสูตร วิเคราะห์โดยใช้คำร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

การนำเสนอผลงานวิจัย

ผู้วิจัยจัดลำดับขั้นของการนำเสนอผลงานวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วยทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ได้แก่ ความหมายของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร ความหมายของการบริหารและการบริหารหลักสูตร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรในโรงเรียน โครงการสมทบทางวิชาการ ความหมายและพัฒนาการของวิทยาศาสตร์การศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร เครื่องมือ การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ส่วนสุดท้ายเป็นบรรณานุกรมและภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย